

Arrest

nr. 261 937 van 8 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 26 augustus 2019, diende op 30 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 april 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 6 april 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 30/08/2019
Overdracht CGVS: 08/06/2020*

U werd in het Somalisch een eerste keer gehoord door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 27 augustus 2020 van 9.48 uur tot 13.58 uur (persoonlijk onderhoud CGVS 1) en een tweede maal op 22 oktober 2020 van 9.10 uur tot 13.01 uur (persoonlijk onderhoud CGVS 2). Tijdens beide persoonlijke onderhouds werd u bijgestaan door een tolk die de Somalische taal beheerst. Uw advocaat, meester Herssens Céline, (loco meester Loobuyck), was aanwezig gedurende eerste persoonlijk onderhoud en uw advocaat, meester Luzeyemo Ndolao Didier, (loco meester Loobuyck), was aanwezig gedurende het tweede persoonlijke onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Duduble clan te behoren. U bent op 12 oktober 1991 geboren in Ceel Garas, in de provincie Galguduud, te Somalië. U bent op 12 oktober 2017 getrouwd in Ceel Garas met uw vrouw D.S.F. Jullie hebben samen geen kinderen. Op 25 mei 2019 huwde u daarnaast ook in het geheim in Ceel Garas met S.A.H. Jullie hebben samen geen kinderen en u bent intussen weer gescheiden van haar.

U vertrok op drie- of vierjarige leeftijd met uw familie uit Ceel Garas naar Mogadishu, zodat u en uw broer A.D.F. daar onderwijs konden lopen. U studeerde in Mogadishu en bleef daar met uw familie tot februari 2007. Toen besloten jullie terug te keren naar Ceel Garas, omdat er op dat moment oorlog was in Mogadishu. Uw broer A.D.F. bleef echter in Mogadishu. Hij had zich in Mogadishu aangesloten bij de clanmilitie van Bootan Ciise Caalin, waarna hij zich in 2005 aansloot bij de Islamitische Rechtbanken. Via deze Islamitische Rechtbanken kwam uw broer bij Al Shabaab terecht. Hij reisde onafhankelijk van jullie gezin ook terug naar Ceel Garas waar hij getraind werd door Al Shabaab. Na zijn training werd uw broer een belangrijk lid van Al Shabaab in de regio en is hij verantwoordelijk voor het innen van belastingen (zakat) voor Al Shabaab in de regio. Deze belastingen moesten ook door uw familie betaald worden.

Uw vader A.D.G. heeft een winkel in Ceel Garas die levensmiddelen verkoopt. Een winkel, waar u na uw terugkeer naar Ceel Garas tewerkgesteld was en waar u naar verloop van tijd meer verantwoordelijkheden opnam. U geeft aan dat deze verplichte betaling van belasting aan Al Shabaab, de voornaamste reden is waarom de band tussen u, uw familie en uw broer slecht was. Uw broer woont niet in bij u en uw familie in Ceel Garas, maar hij komt wel sporadisch op bezoek.

Op 12 oktober 2017 huwde u met D.S.F. in Ceel Garas. U geeft aan dat dit een gearrangeerd huwelijk is en dat u en uw vrouw familie zijn. U heeft geen kinderen met haar. U verklaart dat u graag wou trouwen met iemand die u zelf had gekozen en dat u daarom in het geheim huwde op 25 mei 2019 in Ceel Garas met S.A.H. Haar vader was overleden en daarom kon u met haar trouwen in Ceel Garas. U bleef haar in het geheim ontmoeten en zij werd uiteindelijk zwanger. Uw moeder, B.A.I., wist dat u in het geheim was gehuwd, maar uw vrouw S.A.H. lichtte pas haar moeder, I.O.S., in wanneer ze een miskraam kreeg. Wanneer uw schoonmoeder I.O.S. dit te weten kwam ging ze op 23 juli 2019 naar uw huis waar ze u openlijk beschuldigde van verkrachting omdat ze het huwelijk tussen u en S.A.H. niet aanvaardde. Door deze open confrontatie van uw schoonmoeder aan uw huis, werd uw vader, A.D.G., ook op de hoogte gesteld. Na deze confrontatie ging uw schoonmoeder I.O.S. naar de rechtbank van Al Shabaab om u aan te geven. Dit gaf uw vader de tijd om uw vlucht uit Ceel Garas te regelen.

U vluchtte op de avond van 23 juli 2019 naar het huis van N.Y., een vriend van uw vader. Op 24 juli 2019 werd uw vader door Al Shabaab gevraagd langs te komen naar hun rechtbank. Uw vader werd door Al Shabaab opgedragen u uit te leveren, zodat u kan terechtstaan voor overspel en geheim huwelijk. Verder werd ook meegegeven dat S.A.H. werd veroordeeld tot 100 zweepslagen. Om dit probleem op te lossen vroeg uw vader om van S.A.H. te scheiden, wat u ook deed, maar dit baatte niet en Al Shabaab bleef bij hun standpunt dat u geëxecuteerd moest worden. U vluchtte met de hulp van N.Y. op 27 juli 2019 om 20u00 's avonds uit Ceel Garas naar Mogadishu. U gaf aan dat S.A.H. niet met u kon vluchten omdat haar moeder I.O.S. over haar waakte.

In Mogadishu bracht de vriend van uw vader, N.Y., u naar een huis in de wijk Hamar Weyne waar u ondergedoken leefde tot uw vertrek uit Somalië. Wanneer u daar ondergedoken leefde belde uw broer A.D.F. u op. U probeerde hem te overtuigen u te helpen omdat jullie broers zijn, maar uw broer weigerde en hij zei dat u terechtgesteld moest worden. U werd meerdere malen door Al Shabaab en uw broer opgebeld en met de dood bedreigd. Zelfs uw oom S.D.G., die in Mogadishu woont en werkt, werd door uw broer gebeld met de vraag waar u was. Aangezien u zag dat u in Somalië niet geholpen kon worden ontvluchtte u vanuit Mogadishu Somalië met uw Somalisch paspoort en visum en dit met de hulp van een smokkelaar. U kwam op 10 augustus 2019 in Turkije aan en verbleef daar tot 19 augustus 2019.

Vervolgens reisde u te voet door naar Griekenland. U verbleef in Griekenland tot 26 augustus 2019 waarna u met een vervalst paspoort, met uw foto maar onder de naam Z.H.H., doorreisde naar België waar u op diezelfde dag, 26 augustus 2019, aankwam. Op 27 augustus 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uw terugkeer naar uw regio van herkomst – waar u op driejarige leeftijd vertrok om in Mogadishu te gaan wonen en studeren – niet aannemelijk maakte en aan uw beweerde geheime huwelijk met S.A.H. (en de daaruit volgende problemen met Al Shabaab) evenmin geloof gehecht kan worden.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 1, p.4-5 en notities CGVS 2, p.4-5), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en het ontbreken van door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw recente herkomst uit het dorp Ceel Garas in de provincie Galguduud.

U verklaarde dat u geboren bent op 12/10/1991 te Ceel Garas in de provincie Galguduud (verklaring DVZ dd. 4/6/2020 vraag 4, 5 en 10 en notities CGVS 1, p.7-8). U verklaarde verder dat u op de leeftijd van 3–4 jaar naar Hamar (Mogadishu) verhuisde voor studies. Een stad is beter dan een dorp en het is een grote stad waar je meer scholen kan vinden. Uw vader begon er in 2002 – 2003 een eigen winkel. Daarnaast heeft hij er ook een huis en een bouwgrond; een andere bouwgrond verkocht hij.

Verder verklaarde u dat u tijdens de schoolvakanties terug naar Ceel Garas ging en u tot februari 2007 in Mogadishu woonde. Toen verhuisden jullie terug naar Ceel Garas, omdat er oorlog was te Mogadishu, en u bleef tot 27 juli 2019 in Ceel Garas (notities CGVS 1, p.9 en notities CGVS 2, p.9). Toen u gevraagd werd naar de aanwezigheid van Al Shabaab in uw dorp Ceel Garas, gaf u aan dat 2006 – 2007 de tijd van de Islamitische Rechtbanken was en daarna Al Shabaab kwam en Al Shabaab echt wel machtig was na 2007 (notities CGVS 2, p.8). Toen u daarop geconfronteerd werd met dit feit en u gevraagd werd waarom u in 2007 van Mogadishu naar Ceel Garas verhuisde, sprak u enkel over de situatie in Mogadishu. Toen de dossierbehandelaar u nogmaals naar de aanwezigheid op dat moment van Al Shabaab in Ceel Garas vroeg, bevestigde u dat Al Shabaab aanwezig was, maar ze toen nog niet zo machtig waren (notities CGVS 2, p.11). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat de veiligheidssituatie niet veel later keerde (en het veiliger werd in Mogadishu dan Ceel Garas), bleef u zijn opmerking ontwijken en herhaalde u dat toen jullie naar Ceel Garas verhuisden Al Shabaab nog niet zoveel macht had en de veiligheidssituatie in Mogadishu toen slecht was. Opmerkelijk genoeg gaf u aan dat ook uw broer A.D.F. – die sinds 2005 lid was van allerlei milities, waaronder de Islamitische Rechtbanken en later Al Shabaab – naar Ceel Garas verhuisde en hij u daar direct trachtte te overtuigen, maar desondanks bleven jullie gewoon in dit door Al Shabaab gecontroleerde gebied wonen (notities CGVS 2, p.12). Uw verklaring dat u van 20[0]7 tot 2019 in Ceel Garas gewoond zou hebben, roept dan ook heel wat vraagtekens op.

Er moet opgemerkt worden dat uit de notities van de persoonlijke onderhouden weliswaar blijkt dat u een zekere kennis heeft over het dorp Ceel Garas en de regio rond dit dorp. Echter, deze algemene kennis weegt niet op tegen de verschillende foutieve verklaringen die u aflegde toen de dossierbehandelaar u een aantal specifieke vragen stelde. Zo blijkt dat uw geografische kennis van de omgeving van uw dorp Ceel Garas niet in overeenstemming is met informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier).

U verklaarde dat u geboren bent op 12/10/1991 te Ceel Garas in de provincie Galguduud verklaring DVZ dd. 4/6/2020 vraag en notities CGVS 1, p.7-8). Toen u gevraagd werd in welk district Ceel Garas gelegen is, verklaarde u dat het momenteel gelegen is in het district Ceel Buur en het vroeger Dheer was. U gaf verder aan dat actueel Dhuusamareeb de hoofdstad is van de provincie Ceel Buur (notities CGVS 1, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het district Ceel Buur één van de vijf districten binnen de regio Galguduud is en de hoofdstad van het district Ceel Buur de gelijknamige stad Ceel Buur is (zie administratief dossier). Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat uw dorp Ceel Garas niet in het district (of de provincie) Ceel Buur gelegen is, maar wel in het district Dhuusamareeb in de Galguduud regio (zie administratief dossier). Verder is het opmerkelijk dat – toen u gevraagd werd de verschillende districten van Galguduud te noemen – u de plaatsen Guri'el, Gel'ad, Ceel Garas en Galhaareri noemde (notities CGVS 1, p.9), welke geen districten van Galguduud zijn, maar wel dorpen binnen deze provincie (zie administratief dossier). Wanneer u gevraagd werd om verschillende dorpen rond uw dorp te benoemen en deze ten opzichte van uw dorp te plaatsen gaf u nog meer opmerkelijke en foutieve antwoorden. Zo gaf u aan dat er door Ceel Garas maar één straat loopt en dit de weg is die van Ceel Buur naar Dhuusamareeb gaat (notities CGVS 1, p.9 en notities CGVS 2, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) blijkt echter dat Ceel Garas niet op de weg van Ceel Buur naar Dhuusamareeb ligt. Ceel Buur ligt namelijk op ongeveer 5 km van die weg, ter hoogte van het dorp Ceel Hele, een dorp dat zich wél op de weg tussen Ceel Buur en Dhuusamareeb bevindt. Vanuit Ceel Hele vertrekt een zijwegje dat haaks op de hoofdbaan staat en dat gaat richting Ceel Garas. In Ceel Garas splitst deze weg vervolgens in drie, waarvan één weg naar het dorp Faraax Daab gaat (een dorp waar u nog nooit van hoorde – zie verder). Later gaf u aan dat de dorpen Xiin Dheere, Xagarey en Garable aan dezelfde weg liggen die door Ceel Garas loopt (notities CGVS 1, p.9 en notities CGVS 2, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) blijkt echter dat enkel het dorp Xiin Dheere aan diezelfde weg ligt. De dorpen Xagarey en Garable daarentegen, liggen niet aan deze weg. Wanneer er vervolgens aan u gevraagd werd of u het dorp Faraax Daab kende, antwoordde u van niet (notities CGVS 2, p.15). Dit is opmerkelijk aangezien Faraax Daab ook aan diezelfde weg ligt die door Ceel Garas loopt en Faraax Daab dicht bij Ceel Garas ligt dan het door u genoemde dorp Xiin Dheere (zie administratief dossier). Wanneer de protection officer u nadien de namen van verschillende dorpen die in de buurt van uw dorp liggen opwierp, herkende u maar 2 van de 13 gegeven dorpen. Zo hoorde u nog nooit van Faraax Daab, vroeg u zich af of Galo een plaats of een persoon was en gaf u aan geen plaats met die naam te kennen, vroeg u zich ook bij Gorfo af of de naam van een persoon of een regio bedoeld werd, dacht u dat Faragoo een geweer was, hoorde u nog niet van Ilix, hoorde u niet van Buuhood (tijdens het eerste onderhoud gaf u aan dat het een regio was in de Gulguduud provincie maar niet dicht bij u en in het tweede onderhoud gaf u aan dat u wel al van Buuhone hoorde, maar verder dan 'een plaats in Somalië kwam u niet), wist u niet wat Dadale was, kende u Cabdi Garod niet, vroeg u zich af of Lebi Duulo een dorp of een persoon is en gaf u aan geen dorp met die naam te kennen en ook de plaatsen

Sina Dhaga, Dadle en Xingadud kende u niet (notities CGVS 1, p.12 en notities CGVS 2, p.15-,16). Voor iemand die verklaarde sinds februari 2007 tot hij naar Mogadishu vluchtte op 27 juli 2019 (en een tweetal weken later het land verliet) onafgebroken in Ceel Garas te hebben gewoond (notities CGVS 1, p.9) alsook vanaf 2009 tot juli 2019 in Ceel Garas als verkoper van levensmiddelen in de (grote) winkel van zijn vader tewerk gesteld was (notities CGVS 1, p.13) en dus in contact stond met klanten van zijn dorp alsook deze van de omringende dorpen, kan verwacht worden over beter geografische kennis te beschikken. Het is dan ook zeer bevreemdend dat u deze dorpen rond uw dorp niet kent en er zelfs nooit van hoorde. Zes van deze door u niet gekende dorpen liggen immers in een straal van 30 km van uw dorp Ceel Garas, waarvan één zoals reeds gesteld op dezelfde weg als deze van het dorp Ceel Garas. Dorpen zoals Galo (op 20 km van Ceel Garas), Faraax Daab (op 25 km van Ceel Garas en op dezelfde weg gelegen), Lebi Duulo (25 km van Ceel Garas), Sina Dhaga (op 30 km van Ceel Garas) Faragoo (op 30 km van Ceel Garas) en Illix (op 30 km van Ceel Garas). Verder verklaarde u dat uw eerste vrouw te Ceel Buur woont. Haar broer is een zakenman zoals u en hij heeft een winkel, net zoals u. Zijn winkel is in Ceel Buur, wat volgens u een grote stad is. U ging ook vaak naar Ceel Buur, waar uw familie woonde (notities CGVS 1, p.18-19). Bij de beschrijving van de weg van uw dorp Ceel Garas naar Ceel Buur vergat u echter verschillende dorpen te noemen en u haalde ook de volgorde van de dorpen die je onderweg tegenkomt door elkaar. “Je passeert eerst Wamoley dan Oodweyn dan Maalin – Nugul dan Ceel Qooxle” (notities CGVS 1, p.19). Deze beschrijving is niet correct en moet volgens landeninformatie (zie administratief dossier) het volgende zijn: Ceel Garas – Ceel Hele – Ceel Buur (dorp) – Ceel Laheley – Maalin Nuqur – Oodweyn – Ceel-Qooxle – Ceel Buur (stad). Bovenstaande beperkte en foutieve verklaringen zijn opmerkelijk, omdat u eerder verklaarde vaak naar Ceel Buur ging, daar uw eerste echtgenote van daar afkomstig is, uw schoonbroer er – net als u – een winkel heeft – en u er uw familie ging bezoeken (notities CGVS 1, p.18).

Naast deze ondermaatse geografische kennis, is de kennis inzake gebeurtenissen in uw dorp Ceel Garas eveneens op cruciale punten beperkt en foutief te noemen. Zo wist u correct dat Farah Ali Rage lang de lokale leider van Al Shabaab in Ceel Garas was en dat hij in datzelfde dorp is vermoord. Toen u naar details van de moord gevraagd werd, gaf u aan dat hij door gewapende jongeren uit Ceel Garas gedood werd en ze gesteund werden door de overheid. De reden van de moord was – volgens u – omdat ze boos waren nadat ze opgesloten geweest waren. De naam van de moordenaar wist u niet (notities CGVS 2, p.17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) blijkt evenwel dat Farah Ali Rage vermoord werd door een voormalige Somalische soldaat die zich onlangs bij de Al Shabaab aansloot. Verder moet ook opgemerkt worden dat, hoewel u verklaart dat uw broer A.D.F. een belangrijk lid is van Al Shabaab (notities CGVS 1, p.24 en notities CGVS 2, p.12) en dat hij verantwoordelijk is voor het innen van belastingen (zakat) in uw regio tussen Ceel Buur en Ceel Garas (notities CGVS 2, p.12), u nergens gewag maakt van het incident op 19 februari 2019. Wél vermeldde u dat uw leveranciers uit Mogadishu soms gestopt werden door Al Shabaab en dan taks (zakat) betaald moest worden (notities CGVS 1, p.14). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), werden op die dag, in Ceel Garas verschillende mensen door Al Shabaab ontvoerd en dit omwille van het niet respecteren van de door Al Shabaab opgelegde ‘nieuwe’ belastingregeling. Als inwoner van het dorp Ceel Garas en als broer van de door u verklaarde verantwoordelijke voor het innen van deze belastingen van Al Shabaab, kan minstens verwacht worden deze gebeurtenis spontaan op te brengen. Tijdens beide persoonlijke onderhouds (notities CGVS 1, p.11 en notities CGVS 2, p.16) werd aan u immers gevraagd of u zich incidenten betreffende het dorp Ceel Garas kon herinneren, dit om u de kans te geven uw recente leven in Ceel Garas te beschrijven. Dit ontbreken van deze kennis van deze recentelijke gebeurtenis tast de geloofwaardigheid van uw verklaarde recente herkomst uit het dorp Ceel Garas danig aan. Deze vaststelling alsook de vaststelling van uw ondermaatse geografische kennis doen dan ook sterk afbreuk aan uw bewering dat u recentelijk afkomstig bent uit het dorp Ceel Garas en dat u daar onafgebroken gewoond en gewerkt heeft van februari 2007 tot aan uw vertrek op 27 juli 2019. U werd geconfronteerd met de twijfels over uw verblijf in Ceel Garas. U bleef echter vasthouden aan uw verklaringen (notities CGVS 1, p.21).

Gelet op het feit dat uw aanwezigheid in Ceel Garas in de door u vooropgestelde periode ongeloofwaardig geacht wordt, kunnen de feiten die zich daar volgens u op dat moment hebben voorgedaan, namelijk het geheime huwelijk dat u er zou zijn aangegaan en de problemen met Al Shabaab die daaruit voortvloeiden, dan ook niet voor waar aangenomen worden.

Over uw eerste huwelijk verklaarde u dat u te Ceel Garas op 12 oktober 2017 met D.S.F. huwde volgens de regels van Al Shabaab. Het huwelijk vond plaats in het huis van uw oom en – daar haar vader overleden was – gaf de oom langs haar vaderskant haar hand aan u. Er was een ritueel en ook de burgemeester was er.

Verder waren verschillende familieleden van u en haar aanwezig en ook de ouderen van de buurt. Toen u gevraagd werd of het een wettelijk huwelijk was, gaf u aan van wel, omdat het religieus gedaan werd en de ouders het deden. U bent nog steeds met haar gehuwd (verklaring DVZ dd.4/6/2020 vragen 14 en 15, notities CGVS 1, p.15-16 en notities CGVS 2, p.19).

Toen u erop gewezen werd dat u bij de DVZ verklaarde dat u nog een andere partner (S.A.H.) had en u gevraagd werd om daarover te vertellen, gaf u aan dat u wou trouwen met de vrouw van uw keuze. U gaf aan dat het volgens uw religie mogelijk is om met verschillende vrouwen te huwen en voegde eraan toe dat je maximaal 4 vrouwen kan bezitten en de voorwaarde is dat je ze kan onderhouden (notities CGVS 1, p.21). U verklaarde verder dat u S.A.H. reeds van voor uw officiële huwelijk 'date'. U gaf verder aan dat de meeste vrouwen niet werken, maar S.A.H. werkte omdat haar vader overleden was. Ze hielp namelijk haar moeder die eveneens een winkel had in uw buurt en zo kon u met haar praten. U gaf aan dat u op 25 mei 2019 in Ceel Garas een geheim huwelijk met haar aanging. Bij zulk huwelijk wordt niemand geïnformeerd en worden drie getuigen meegenomen (notities CGVS 1, p.21-22). U gaf aan dat dit geheim huwelijk dat u op 25 mei 2019 in Ceel Garas aanging met S.A.H. de grond van uw problemen met Al Shabaab was (notities CGVS 1, p.22 en 24 en notities CGVS 2, p.21). Immers, door de miskraam van uw (geheim gehuwde) vrouw S.A.H. kwam uw schoonmoeder, I.O.S., te weten dat haar dochter met u in het geheim is getrouwd. Uw schoonmoeder aanvaardde het huwelijk niet en gaf u daarom aan bij Al Shabaab voor verkrachting (notities CGVS 1, p.24 en notities CGVS 2, p.21). Daarop heeft Al Shabaab u veroordeeld tot de dood door steniging en uw vrouw S.A.H. tot het ondergaan van 100 zweepslagen (notities CGVS 2, p.21). Echter, betreffende uw verklaring dat u op 25 mei 2019 in Ceel Garas een geheim huwelijk aanging met S.A.H., een vrouw waarmee u reeds van voor uw officiële huwelijk 'date' (notities CGVS 1, p.21-22), kunnen – naast het feit dat hogerop reeds werd aangetoond dat u niet aannemelijk maakte dat u van 2007 tot 2019 daadwerkelijk in Ceel Garas vertoefde – volgende bedenkingen gemaakt worden.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het wel erg verbazingwekkend is dat u geen religieus of wettelijk huwelijk aanging met S.A.H., de vrouw van uw keuze. U gaf immers aan dat het volgens uw religie mogelijk is om met verschillende vrouwen te huwen (supra). Verder woonde niet enkel uw familie in Ceel Garas, maar ook de vrouw met wie u in het geheim huwde én haar moeder woonden in Ceel Garas vlak bij u (notities CGVS 1, p.23). Verder kan verwacht worden dat u een interessante partij bent om te huwen: u werkte immers in de (grote) winkel van uw vader in Ceel Garas én uw vader had nog verschillende eigendommen in Mogadishu. Overigens verklaarde u dat uw moeder op de hoogte was van het 'geheime' huwelijk, omdat u alles vertelt aan uw moeder en uw vader werd boos en stelde u de vraag waarom u in het geheim huwde zonder eerst te bespreken en hij regelde u onmiddellijke vertrek naar Mogadishu (notities CGVS 2, p.21). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom jullie niet trachtten hun toestemming te vragen en religieus / wettelijk te huwen om zo gegarandeerde problemen te vermijden. Jullie leefden immers onder Al Shabaab heerschappij en u moest zelfs via de telefoon huwen, omdat u vreesde voor vervolging door Al Shabaab. U stelde zelf dat Al Shabaab de praktijk van het geheim huwelijk niet toe laat (notities CGVS 2, p.20) en dat u de regels van Al Shabaab goed kent (notities CGVS 2, p.13). Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat u dan toch in het geheim zou trouwen en zo uzelf en uw vrouw in gevaar zou brengen.

Verder kan uw gedrag en (gebrek aan) plan na dit geheime huwelijk eerder niet doorleefd genoemd worden. Zo gaf u aan dat u – nadat u in het geheim huwde met S.A.H. – een kind van haar wou, omdat u haar graag zag. S.A.H. raakte dan ook snel zwanger, maar kreeg een miskraam (notities CGVS 1, p.23). Toen u erop gewezen werd dat u wist dat uw geheim huwelijk ging uitkomen (jullie bleven in het dorp wonen, u maakte uw in het geheim gehuwde vrouw zwanger en uw broer die bij Al Shabaab was, die jullie niet goed gezind was en die maandelijks zakat van jullie eiste), gaf u aan dat u niet had verwacht dat het erg zou zijn en u had gedacht dat het goed zou komen en de families erachter zouden staan. Toen u gevraagd werd of u wist dat Al Shabaab 'geheime huwelijken' niet aanvaardde, antwoordde u ontwijkend dat geheime huwelijken gebeurden voor de komst van Al Shabaab en u nooit iemand zag die problemen kende. Toen u gevraagd werd of geheime huwelijken nog steeds gebeurden toen Al Shabaab heerste in uw dorp, antwoordde u – alweer ontwijkend – dat Al Shabaab het niet doet, maar dat ze een meisje ontvoeren en voor de sheikh huwen als ze willen. Toen de vraag nogmaals gesteld werd, gaf u aan dat geheime huwelijken er nog steeds gebeuren en het kan als ze Al Shabaab niet op de hoogte stellen (notities CGVS 2, p.19-20). Zoals hogerop aangegeven zou het feit dat S.A.H. zwanger raakte, uitkomen en eveneens is het bekend dat ze ongehuwd (althans niet officieel of legaal) is, met alle gevolgen van dien. Uw gedrag en (gebrek aan) plan na dit geheime huwelijk komt dan ook niet doorleefd over en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit geheime huwelijk.

Uit uw verdere verklaringen blijkt dat uw kennis over verschillen tussen een traditioneel en een 'geheim huwelijk' erg beperkt is en de realiteit complexer is. Ook blijkt uw kennis van de regels van een geheim huwelijk ondermaats, terwijl uit informatie (zie administratief dossier) blijkt dat de regels om een geheim huwelijk aan te gaan – en vooral om het legaal te maken – erg specifiek zijn.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat jullie deze regels trachtten te volgen. Toen u gevraagd werd om de regels van een geheim huwelijk te geven, gaf u ontwijkend en erg vaag aan dat u bij uw eerste huwelijk geen keuze had, omdat uw vader gekozen had en u problemen zou gekend hebben met hem moest u geweigerd hebben en bij uw geheim huwelijk was haar vader overleden en daarom konden jullie daar trouwen. Toen op dit laatste werd doorgegaan en u gevraagd werd of – na de dood van de vader van het meisje – een andere man voor haar verantwoordelijk wordt, bevestigde u dat haar oom verantwoordelijk voor haar wordt, om onmiddellijk nadien te stellen dat ze zélf haar akkoord kan geven voor het huwelijk en de verantwoordelijkheid aan haar getuigen kan geven. Eerder gaf u aan dat haar vader overleden was en het daarom de oom langs haar vaderskant was die haar hand aan u gaf (waaruit blijkt dat deze persoon de plaats en positie van de vader inneemt bij zulke aangelegenheden) (notities CGVS 1, p.17 en notities CGVS 2, p.19-20). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de eerste manier van huwen een gearrangeerd huwelijk is waarbij de families akkoord gaan. Dit komt overeen met uw verklaringen. Een tweede manier, is een wegloop huwelijk (elopement) dat in het geheim plaatsvindt en dat enkel als legaal kan worden beschouwd indien er voldaan is aan bepaalde voorwaarden. Zo moet het koppel het huwelijk laten plaatsvinden op een plaats ongeveer 90-100km verwijderd van het thuisdorp van het koppel, of op zijn minst op een afstand die ver genoeg is. Als het koppel een te korte afstand reist, bijvoorbeeld 5 tot 10 km, dan is het huwelijk niet geldig (zie info administratief dossier). Jullie huwden echter gewoon in jullie dorp Ceel Garas. Toen u gevraagd werd waar te Ceel Garas jullie huwden, gaf u merkwaardig genoeg aan dat jullie niet naar een plaats konden gaan om in het geheim te huwen en het geheime huwelijk daarom via de telefoon geschiedde. Later gaf u aan dat het geheim huwelijk doorging in het huis van een vriend van u (notities CGVS 1, p.22). U werd met deze vaststelling van verplichte afstand tot de woonplaats geconfronteerd (notities CGVS 1, p.22 en notities CGVS 2, p.20). Uw bewering dat wanneer de vader van het meisje is overleden, deze afstand tot de woonplaats dan wegvalt en het huwelijk als legaal kan worden beschouwd (notities CGVS 1, p.22 en notities CGVS 2, p.20) is hierbinnen foutief. Niet alleen vervangt de oom langs vaderskant de vader in geval van afwezigheid (supra); de afstand van 90 km is niet enkel beperkt tot de vrouw, maar ook u valt onder deze afstandsregel. Bovendien moet het meisje haar vader verwittigen bij een wegloop huwelijk anders wordt het huwelijk ook niet als geldig beschouwd (zie info administratief dossier). Dit is dus verschillend van de manier die u beschrijft, waarbij het koppel huwt zonder de vader (of haar oom die verantwoordelijk was voor haar) van het meisje te verwittigen (notities CGVS 2, p.19-20) en is dan ook niet in overeenstemming is met de voorwaarden, namelijk voorwaarde twee die stelt dat het meisje ten minste haar vader (of uw oom / stiefvader die verantwoordelijk was voor u) moet verwittigen van het wegloop huwelijk. Bovendien blijkt er nog een derde soort huwelijk mogelijk, namelijk dat de dochter de toestemming vraagt van haar vader (of verantwoordelijke) om een bepaalde man te huwen, maar hier wordt geen gewag gemaakt om dit in het geheim te doen, noch om dit op een plaats 90km verder te doen (zie administratief dossier). Uit voorgaande blijkt dat u niet op de hoogte bent aangaande de correcte regels omtrent een geheim huwelijk. Indien jullie werkelijk overwogen om in het geheim te huwen (en dit zelfs gedaan zou hebben volgens uw verklaringen), kan men verwachten dat u op de hoogte bent van de correcte regels betreffende geheime huwelijken. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid dat u werkelijk een geheim huwelijk zou zijn aangegaan.

Daarnaast kunnen nog een aantal elementen opgemerkt worden die de geloofwaardigheid van het geheime huwelijk verder ondermijnen. Zo is het opmerkelijk dat uw schoonmoeder zélf naar Al Shabaab stapte om aan te geven dat u en haar dochter een (illegaal) geheim huwelijk hadden aangegaan, terwijl ze zeer goed kon verwachten dat haar dochter – die eveneens in overtreding – gestraft ging worden. Toen haar dochter vervolgens tot 100 zweepslagen veroordeeld werd, vond ze het plots erg en gaf ze – vreemd genoeg – aan dat haar dochter niets misdaan heeft. Nog vreemder is dat Al Shabaab deze visie bevestigde: ze zegden dat het correct is en ze daarom maar 100 zweepslagen kreeg in plaats van vermoord te worden (notities CGVS 2, p.22). Eveneens opmerkelijk is de reactie van uw vader tegenover Al Shabaab, toen hij door hun rechtbank geconvoceerd werd. Zo spelde hij Al Shabaab de les, door te stellen dat ze wel zeggen dat een geheim huwelijk niet kan, terwijl het geheim huwelijk steeds bestaan heeft. Hij daagde Al Shabaab nog verder uit door hen te zeggen dat – als zij een meisje willen – ze het meisje gewoon meenemen zonder haar akkoord (notities CGVS 2, p.22). Niet alleen komt zulke reactie niet doorleefd over van iemand die jaren lang onder Al Shabaab heerschappij leefde, ook het feit dat Al Shabaab gewoon liet begaan is al even opmerkelijk. Ook het feit dat u uw tweede – geheim gehuwde – vrouw niet meenam naar Mogadishu (u wist immers dat ze in de problemen zou komen en het was de

vrouw van uw hart met wie u een kind wilde (supra)) is opmerkelijk. Als verklaring gaf u dat u wel wilde, maar haar moeder waakte en steeds bij haar was. Uw vader stelde voor dat u van haar zou scheiden in de hoop dat de problemen met Al Shabaab van de baan waren, maar dit volstond niet voor Al Shabaab en jullie straf bleef behouden (notities CGVS 2, p.22-23). Daarnaast had u sindsdien ook geen contact meer met de vrouw van uw keuze (notities CGVS 1, p.23 en 24)

Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde verblijf te Ceel Garas van 2007 tot 2019 en ook uw beweerde geheime huwelijk met S.A.H. niet geloofwaardig bevonden werd, kan evenmin geloof gehecht worden aan de door u beweerde hieruit volgende problemen met Al Shabaab.

Op basis van al het voorgaande wordt geconcludeerd dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Somalië krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 (beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>), in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 27 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinmogadishu2020_12_27.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van alShabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw

leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mogadishu via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Het CGVS erkent verder dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 27 december 2020) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. In Mogadishu gebruikt al-Shabaab, in tegenstelling tot in de rurale gebieden, dan ook eerder terreur en politiek geweld. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden aan de overheid en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in mindere mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. De meeste gewelddaden in de hoofdstad worden toegeschreven aan en/of opgeëist door al-Shabaab. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. De door al-Shabaab geclaimde aanslagen viseren zowel overheidsgebouwen, overheidsfunctionarissen en veiligheidstroepen als restaurants en hotels populair bij regerings- en veiligheidspersoneel. Hierbij vallen soms burgerdoden. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Al-Shabaab stelt zelf dat ze geen burgers viseren als doelwit, maar dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn, getroffen kunnen worden. De activiteiten van ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) zijn erg beperkt in de hoofdstad. ISS eist in 2020 wel enkele aanslagen op in Mogadishu, maar het is onduidelijk welke claims legitiem zijn. Naast gewelddaden door terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, AMISOM en onbekende gewapende groepen. Er is ook sprake van gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. In vergelijking met de voorafgaande verslagperiode stijgt het geweld in de hoofdstad vanaf maart 2020 lichtjes tot mei 2020. Daarna beschrijft het een dalende lijn, de maand september uitgezonderd.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijnvechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een “gewone burger” is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierechtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van

al Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u geboren bent op 12/10/1991 te Ceel Garas in de provincie Galguduud en u op de leeftijd van 3 – 4 jaar (1994 – 1995) naar Hamar (Mogadishu) verhuisde voor studies. U studeerde te Mogadishu tot de zesde graad van het secundair onderwijs en uw vader begon er in 2002 – 2003 een eigen winkel. U werkte ook in zijn winkel te Mogadishu. Daarnaast heeft uw vader ook een huis en een bouwgrond in Mogadishu; een andere bouwgrond verkocht hij. Verder verklaarde u dat u tijdens de schoolvakanties terug naar Ceel Garas ging en u tot februari 2007 in Mogadishu woonde. U verklaarde dat jullie toen terug naar Ceel Garas verhuisden en u tot 27 juli 2019 in Ceel Garas bleef, maar zoals hogerop vermeld werd geen geloof gehecht aan uw verblijf te Ceel Garas van 2007 tot 2019 (verklaring DVZ dd. 4/6/2020, vraag 4, 5, 10 en 11, notities CGVS 1, p.7-9 en notities CGVS 2, p.8-9). Uit bovenstaande blijkt duidelijk uw verankering in Mogadishu en het feit dat u daar weldegelijk een plek heeft waar u zou kunnen wonen.

Voorts blijkt u te Mogadishu over een familiaal netwerk te beschikken en blijkt uw clan er één van de dominante clans te zijn. U verklaarde dat u op dit moment een oom langs vaderskant hebt die in Mogadishu woont en die huizen verkoopt. U verklaarde dat hij u niet kon helpen, omdat hij van uw probleem wist en hij anders ook problemen zou krijgen (notities CGVS 2, p.7), maar zoals hogerop reeds werd aangetoond, maakte u uw beweerde problemen niet aannemelijk. Verder verklaarde u dat uw vader nog steeds naar Mogadishu gaat (notities CGVS 2, p.9-10). Uit uw verklaringen blijkt verder dat uw familie u ondersteunde en over voldoende financiële middelen beschikt om u te helpen. U verklaarde dat met de smokkelaar afgesproken werd dat hij u voor 14.000 Dollar naar het Verenigd Koninkrijk zou brengen, maar – aangezien hij u maar tot België bracht – slechts 10.000 Dollar betaald werd. Het geld werd betaald door uw vader (die een stuk grond verkocht) en een oom van u (verklaring DVZ dd.4/6/2020, vraag 31 en notities CGVS 2, p.11). Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u behoort tot de Duduble clan, een subclan van de Hawiye clan. Dit is één van de dominante clans in Mogadishu (zie administratief dossier). Logischerwijze kan u dan ook op bescherming van uw clan rekenen in de stad.

Er mag dan ook worden geconcludeerd dat u, die zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat bent om buiten uw regio van herkomst, meer bepaald in Mogadishu, in uw levensonderhoud te voorzien.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij ontkent niet dat verzoekende partij een uitgebreide kennis heeft over haar dorp, maar stelt dat dat op sommige vlakken gebrekkig zou zijn - quod certe non - en beslist daarom geen geloof te hechten aan haar regio van herkomst en vervolgens aan haar vrees omwille van haar persoonlijke problemen.

Zij stelt eerstens dat de geografische kennis van verzoekende partij gebrekkig zou zijn. Verwerende partij baseert zich op de voor haar gebrekkige landen informatie en stelt dat verzoekende partij sommige dorpen niet correct kan situeren en vindt het onder meer vreemd dat zij nooit van bepaalde dorpen in haar omgeving heeft gehoord:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij neemt aldus landkaarten bij zich en verwacht dat verzoekende partij alle informatie zondermeer kan opnoemen. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte dergelijke encyclopedische kennis van haar verwacht. Immers, in de meeste van deze dorpen is zij niet geweest. Verzoekende partij heeft ook maar verteld wat zij doorheen de jaren gehoord en beleefd heeft in haar regio. Dat zij een bepaald dorp niet (her)kent of niet juist kan situeren betekent niet automatisch dat verzoekende partij niet uit haar dorp afkomstig zou zijn.

Verwerende partij houdt er duidelijk een tunnelvisie op na en focust zich louter op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor naast zich neer. Immers, wanneer het gehoor erop wordt nagelezen, lijkt al snel een bijzonder uitgebreide en gedetailleerde kennis van verzoekende partij van haar dorp. Dergelijk kennis kan men niet hebben opgedaan indien hij niet in het dorp verbleven zou hebben.

Zou kon zij zonder moeite haar clanlijn geven: p. 7 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7]

Ook haar dorp kon zij moeiteloos beschrijven: p. 8 CGVS

[Ibid., p. 8]

p. 9 CGVS

[Ibid., p. 9]

p. 10 CGVS

[Ibid., p. 10]

Zij kon ook perfect situeren: p. 10 CGVS

[Ibid.]

Verzoekende partij heeft ook verschillende keren aangegeven dat de ondervrager de dorpen niet correct uitsprak, waardoor het ook niet vreemd is dat verzoekende partij sommige van de dorpen (zoals de ondervrager het uitsprak) niet herkende: p. 10 CGVS

[Ibid.]

Ze kon eveneens de moskee in haar dorp omschrijven en hier specifieke informatie rond geven; p. 10 CGVS

[Ibid.]

p. 14 CGVS

[Ibid., p. 14]

Verzoekende partij heeft ook verschillende gebeurtenissen in haar regio opgenoemd:

[Ibid., p. 11]

Bovendien is het bijzonder onredelijk om te verwachten dat verzoekende partij zou moeten kunnen vertellen welke gebeurtenissen er plaatsvinden in 2016 of eender welk jaartal. Verzoekende partij is geen computer, noch heeft zij een fotografisch geheugen, waardoor zij op dergelijke open vragen onmogelijk kan antwoorden, en al zeker niet op een stressvol moment tijdens het gehoor op het CGVS.

[Ibid.]

Kan verwerende partij dan aangeven welke gebeurtenissen er plaatsvonden in 2015,2016,2017... Hoogstwaarschijnlijk niet. Dan mag zij dat ook niet verwachten van een asielzoeker die bovendien ook veel meer heeft meegemaakt en alles heeft moeten achter laten en op de vlucht is moeten slaan van een terreurorganisatie. Enige voorzichtigheid en redelijkheid zou dan ook op zijn plaats geweest zijn...

Verwerende partij mist klaarblijkelijk elke vorm van inlevingsvermogen en heeft sommige vragen zodanig vaag geformuleerd dat het voor verzoekende partij onmogelijk was om hier een allesomvattend antwoord op te geven. Men dergelijke vragen is het niet moeilijk om het relaas van elkeen in twijfel te trekken.

Op concrete vragen, kon verzoekende partij zonder moeite antwoorden: p. 11 CGVS

[Ibid., p. 11]

(...)

[Ibid., p. 12]

Ook de weg van Mogadishu naar haar dorp kon zij beschrijven: p. 13 CGVS

[Ibid., p. 13]

Zij kende leiders van AL Shabab: p. 15 CGVS

[Ibid., p. 15]

Ook het dorp El Buur, waar haar familie woont, kon zij moeiteloos beschrijven: p. 19 CGVS

[Ibid., p. 17]

Zoals hierboven uiteengezet, is de beslissing en motivering van verwerende partij gebaseerd op details, pietluttigheden en tegenstrijdigheden die er geen zijn.

Verwerende partij is erg onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Zoals hierboven aangetoond, had verzoekende partij weldegelijk een uitgebreide en voldoende kennis van haar dorp en haar regio. Zij heeft weldegelijk de waarheid verteld waarom zij uit Somalië is moeten vluchten.

Zij meent dan ook dat zijn in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.”

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/4 VW

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij over een veilig alternatief zou beschikken in Mogadishu – quod certe non.

Zoals hierboven uiteengezet, is verzoekende partij niet afkomstig uit Mogadishu. Het feit dat zij er tijdelijk verbleven heeft in een ver verleden, betekent niet dat zij zich er thans op een veilige manier zou kunnen vestigen.

Mocht Uw Raad - per impossibile - van mening zijn dat in hoofde van verzoekende partij ook de situatie in Mogadishu moet worden onderzocht, kan onmogelijk gesteld worden dat verzoekende partij zich er zou kunnen vestigen zonder gevaar voor haar leven.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus “Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu” van 27 december 2020 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativeren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is.

Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar helemaal niet is gedaald, integendeel!, p.20

[citaat uit COI Focus]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië sinds maart 2020 niet verbeterd en in sommige gebieden zelfs verslechterd.

Ook de aanslagen en terreur van AL Shabab blijven voortduren, waarbij tientallen burgers om het leven komen. Verwerende partij geeft zelf aan dat de lijst dat zij geeft zelfs niet alle incidenten bevat. Dit vormt dan ook maar het topje van de ijsberg: p. 23 -24

[citaat uit COI Focus]

Verwerende partij geeft zelf aan geen beeld te hebben van het juiste aantal burgerslachtoffers en dat de cijfers waarop zij zich baseert louter de ‘gerapporteerde’ gevallen betreft, wat uiteraard geenszins strookt met het werkelijke cijfers, dat veel hoger ligt: p. 26

[citaat uit COI Focus]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk:

[citaat uit COI Focus]

II.2.2. Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van dit COI focus rapport kan stellen dat het veilig zou zijn voor buerges om zich in Mogadishu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 40

[citaat uit COI Focus]

II.2.3. Verwerende partij benadrukt steevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij “soms” burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan “soms” de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 doden vielen. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2Q19/Q3/02/zeker-36-doden-en-tientallen-gewonden-bij-aanslag-en-vuurgevecht>)

Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen. (<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bij-aanslag-op-stadhuismogadishu~a9534eed/>)

“Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYU-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke Al-Shabaab-strijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al- Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlamentslid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaaqshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IEP ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

“De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100 doden. Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS.” (COI rapport blz. 12)

Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden.” (COI rapport blz. 26-29)

17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijf daders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/08/16/explosies-en-geweervuur-bij-bestorming-van-hotel-in-de-somalisch/>)

Verzoekende partij wijst voorts op een arrest van september 2014 van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk waarin gesteld wordt dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamitische beweging kunnen aangeduid worden. Dit is een gemakkelijke en naïeve veronderstelling... In de praktijk, weet men immers nooit waar en wanneer een aanslag zal plaatsvinden. Zo zijn niet alleen overheidsinstellingen of internationale organisaties doelwit, maar ook IDP-kampen, restaurants, markten, shoppingcentra en hotels. Ga dit maar eens voortdurend ontwijken... Volgende bronnen bevestigen dat burgers nergens veilig zijn:

[citaat uit COI Focus]

In het “World Report 2020: Somalia” van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

“Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted “taxes” through threats. Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN.”

II.2.4. Het “World Report 2020: Somalia” van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

“Abuses by government and allied forces

Somali Government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletweyn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. Security forces, notably police forces, responded with lethal force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15, according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses.”

II.2.5 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 28 augustus 2020 het mandaat van AMISOM verlengd tot 31 augustus 2021. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

“Expressing serious concern at the ongoing threat posed by Al-Shabaab, as well as the presence of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL, also known as Da’esh), condemning the attacks by Al-Shabaab in Somalia and the region, including the attack on 28 December 2019 which killed over 90 people and injured over 140, expressing concern at the increase in the use of Improvised Explosive Devices (IEDs), and reiterating its determination to support comprehensive efforts to reduce the threat posed by Al-Shabaab in Somalia.”

[...]

Condemning continued violations of international humanitarian law and violations and abuses of human rights, expressing deep concern in particular at violations and abuses committed against children and those involving sexual and gender-based violence in conflict and postconflict situations, recognising that women and girls are disproportionately affected by these violations and abuses in Somalia, recalling the 2020 Conclusions on Children and Armed Conflict (S/2020/174), resolution 1325 (2000) and all subsequent resolutions on Women, Peace and Security, encouraging the swift enactment of the Somali Child Rights Act, underscoring the need to respect, protect and promote human rights, end impunity, and hold accountable those responsible for violations or abuses of human rights and violations of international humanitarian law, and reaffirming its support for the United Nations’ zero tolerance policy on sexual exploitation and abuse.”

[...]

“Strongly condemns continued attacks by the terrorist group Al-Shabaab, including attacks in the region, on the United Nations Compound in Mogadishu and AMISOM facilities, and urges the FGS, AM I SOM and the United Nations to work closely on strengthening safety and security for the United Nations and AU facilities and staff”;

II.2.6 Ook de berichtgeving van de Belgische en Nederlandse Ministeries van Buitenlandse Zaken liegt er niet om:

FOD Buitenlandse Zaken België:

“Terrorisme

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief, en met name Al-Shabaab, een islamitische groepering die zich zowel richt op VN- en buitenlandse doelen als op Somalische overheidsinstellingen, markten, hotels, restaurants etc. Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië. De Islamitische Staat in Somalië (IS-S) is ook actief in het land en bevindt zich voornamelijk in noordoost-Puntland.

Recent vonden er volgende zware incidenten plaats in Somalië:

- 31 mei 2020: minstens 10 doden bij een bembomaanslag op een minibus in de buurt van de hoofdstad;*
- 28 december 2019: minstens 81 doden bij een autobomaanslag in het hart van Mogadishu;*
- 13 juli 2019: minstens 26 doden bij een aanslag op het Asasey hotel in Kismayo;*
- 15 juni 2019: 11 doden bij een bomaanslag in het centrum van Mogadishu;*
- 28 februari 2019: minstens 25 doden bij een aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 4 februari 2019: minstens 11 doden bij aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 9 november 2018: meer dan 50 doden en 100 gewonden bij een aanval op het Sahafi Hotel dichtbij het CID Politiehoofdkwartier in Mogadishu;*
- 14 oktober 2018: meer dan 19 doden ten gevolge van een zelfmoordaanslag in een restaurant en een hotel in Baidoa;*
- 23 februari 2018: 32 doden door een zelfmoordaanslag met een bomauto dichtbij het presidentieel paleis;*
- December 2017: minstens 18 politieagenten gedood in een zelfmoordaanslag in een trainingscentrum in Mogadishu;*
- 28 oktober 2017: minstens 23 doden bij een aanslag met bomauto aan het Nasa-Hablod Hotel in Mogadishu;*
- 14 oktober 2017: meer dan 500 doden bij de ontploffing van twee bomauto’s in het centrum van Mogadishu.”*

Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland

“In de hoofdstad Mogadishu is de veiligheidssituatie zeer slecht. Al-Shabaab pleegt ook in Mogadishu regelmatig (grote) aanslagen, ondermeer met bomauto’s. Doelen zijn hotels, markten, belangrijke kruispunten van wegen en overheidsinstuties. Ook aanslagen op individuele overheidsfunctionarissen worden op straat uitgevoerd, met burgerslachtoffers tot gevolg. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld. Dit wordt door buitenlandse militairen beschermd. Toch heerst ook daar een dreiging van aanslagen.

[...]

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief. Het risico op terroristische aanslagen geldt voor het hele land. Het risico op terroristische aanslagen is het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid-Centraal Somalië. Ook de steden Galkayo en Bosaso (in Puntland) zijn onveilig. In 2018 en 2019 zijn er dagelijks kleine aanslagen waarbij burgerdoden zijn gevallen.

[...]

Er is zware criminaliteit in Somalië. In het land is een levendige handel in wapens, goederen en mensen. Dit komt vooral omdat er vanuit de regering geen toezicht is.

Het officiële rechtssysteem van Somalië functioneert niet of erg slecht. Een groot deel van conflicten wordt niet binnen het rechtssysteem opgelost. Een handelscontract geeft geen garantie op uitvoering.”

II.2.7 Verwerende partij verwijst naar (verouderde) arresten van het EHRM en een arrest van het Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het VK om aan te tonen dat er geen reëel risico is op een met artikel 3 strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. In haar arrest van september 2013 stelt het EHRM vast dat AS Mogadishu niet langer in handen heeft, dat er geen frontliniegevechten of bombardementen meer plaatsvinden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden is gedaald: “Although the human rights and security situation in the city was serious and fragile and in many ways unpredictable, it was not of such a nature as to place everyone present there at a real risk of treatment contrary to Article 3.” In haar arrest van september 2015 erkent het Hof dat de veiligheidssituatie in Mogadishu “serious and fragile” blijft, maar dat de situatie niet verslechterd is sinds 2013. In haar beide arresten relateert het EHRM de ernst van de situatie. Dit stuit op kritiek bij twee van de zeven rechters. Zij noemden de analyse van het Hof gebrekkig en haar conclusies voorbarig. In 2015 stelden zij dat het Hof de algemene situatie in Somalië op overdreven wijze relateert. Dit is exact wat ook verwerende partij doet.

II.2.8 Verwerende partij merkt tot slot op dat, ondanks de veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. Ook hier probeert verwerende partij de kritieke toestand te relativeren door te wijzen op enkele geringe verbeteringen.

Men mag echter niet uit het oog verliezen dat Mogadishu samen met Merca en Kismayo uitgeroepen werd tot meest kwetsbare stad ter wereld. Bovendien vallen enkele bemerkingen te maken bij de verbeteringen waar verwerende partij op wees.

Verwerende partij geeft zelf aan da de ‘economische heropflakking’ stil is gevallen door de corona-crisis: p. 43 – 44

[citaat uit COI Focus]

De gezondheidszorg in Somalië is ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken: p. 45

[citaat uit COI Focus]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van ‘social distancing’ is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden. Ondanks het feit dat Somalië 928 bevestigde gevallen van COVID-19 onder de bevolking heeft, is er tot nu toe slechts één bevestigd geval bij de intern ontheemden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af.”

<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevigeoverstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizen-te-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij

burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Zij die behoren tot een minderheidsclan, waaronder verzoekende partij, vallen volledig uit de boot en moeten het maar op zichzelf zien te redden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn verklaringen over zijn herkomst, herhaalt zijn verklaringen over zijn leefomgeving en volhardt dat hij wel over een toereikende kennis beschikt van zijn regio en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoeker zijn vermeend verblijf in het dorp Ceel Garas in het district Dhuusamareeb in de provincie Galgaduud in Somalië vanaf februari 2007 tot 23 juli 2019 (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 7) niet aannemelijk maakt, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat (i) verzoekers geografische kennis met betrekking tot (a) de administratieve indeling van zijn regio, (b) de dorpen rondom zijn dorp en (c) de dorpen op de weg naar Ceel Buur en (ii) zijn sociopolitieke kennis met betrekking tot veiligheidsincidenten in zijn regio lacunair is.

Verzoeker tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn lacunaire geografische kennis te minimaliseren door aan te voeren dat hij de meeste dorpen in zijn omgeving niet heeft bezocht en er van hem aldus geen encyclopedische kennis kan worden verwacht. De Raad wijst erop dat, daar waar van verzoeker geenszins een encyclopedische kennis wordt verwacht of vereist, van hem wel degelijk kan worden verwacht dat hij in staat is om zijn herkomst toe te lichten en door middel van vragen over zijn geografische kennis zijn bekendheid kan aantonen met zijn streek van herkomst. Het enkele feit dat verzoeker bepaalde dorpen nooit bezocht heeft, biedt geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn omgeving. Dit geldt te meer nu de bestreden beslissing er terecht op wees dat verzoeker verklaarde vanaf februari 2007 tot 23 juli 2019 in Ceel Garas te hebben verbleven en er vanaf 2009 ook verkoper was in de winkel van zijn vader waardoor hij in contact stond met klanten en leveranciers uit Mogadishu alsook dat hij vaak naar Ceel Buur ging om er zijn familie te bezoeken (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 13, 18-19). Verzoeker verklaarde bovendien tot de zesde graad naar school te zijn geweest in Somalië (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6). De Raad wijst er nog op dat de vaststellingen in de bestreden beslissing niet enkel betrekking hebben op verzoekers lacunaire kennis van de dorpen rondom zijn dorp dewelke hij niet heeft bezocht, doch tevens met betrekking tot de administratieve indeling van zijn regio en de dorpen op de weg van zijn dorp naar Ceel Buur, dewelke hij volgens zijn verklaringen meermaals heeft bezocht. In het licht van deze vaststellingen kan van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn regio. Verzoekers verklaringen werden in de bestreden beslissing beoordeeld in het licht van zijn voorgehouden persoonlijk profiel.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij verschillende keren heeft aangegeven dat de ondervrager de dorpen niet correct uitsprak, zodat het niet vreemd is dat hij sommige van de dorpen niet herkende, wijst de Raad erop dat uit de notities van de persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker slechts één keer aangaf dat de protection officer het dorp verkeerd uitsprak en voor het overige hiervan geen melding maakte wanneer

hij naar dorpen in zijn regio werd gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 10; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 15-16). Dat verzoeker sommige dorpen niet herkende te wijten zou zijn aan de uitspraak van de protection officer betreft dan ook een blote *post-factum* bewering die hoe dan ook niet volstaat om afbreuk te doen aan het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt, waaruit genoegzaam kan blijken dat verzoekers geografische kennis van zijn voorgehouden regio ontoereikend is.

Waar het verzoekschrift nog aanvoert dat het onredelijk is om van verzoeker te verwachten dat hij zou moeten kunnen vertellen welke gebeurtenissen er in zijn regio plaatsvonden in een bepaald jaartal, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing niet gebaseerd is op dergelijke elementen. Verzoeker licht aldus niet *in concreto* toe welke negatieve invloed deze manier van vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud heeft gehad op de beoordeling in de bestreden beslissing. Verzoeker kan met de algemene kritiek in het verzoekschrift dat de vraagstelling te vaag geformuleerd is evenmin afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu hij dit niet verder toelicht. De Raad merkt bovendien op dat dit verweer niet strookt met de notities van de persoonlijke onderhouden, waaruit genoegzaam blijkt dat verzoeker zowel gerichte als open vragen werden gesteld die hem ruim de mogelijkheid boden zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Zoals uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt, zijn verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Ceel Garas evenwel ontoereikend.

Verzoekers argumentatie dat hij wel nog over een uitgebreide kennis bezit van Ceel Garas (zijn dorp, de gebouwen, de basis van Al-Shabaab, de rivier, de moskee, gevechten, ...) doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn verblijf in Ceel Garas tussen februari 2007 en 23 juli 2019 niet aannemelijk kan maken. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij nog stelt dat de vaststellingen in de bestreden beslissing betrekking hebben op "*details*" en "*pietluttigheden*", nu deze peilen naar kennis over eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken zoals die verwacht kan worden van iemand die beweert twaalf jaar in zijn regio te hebben verbleven. Evenmin volstaat de vage kritiek in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal "*tegenstrijdigheden [zoekt] waar er geen zijn*", dat geenszins verder wordt toegelicht en geen steun vindt in de bestreden beslissing, om een afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen die toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn verblijf in Ceel Garas niet kan aannemelijk maken.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw recente herkomst uit het dorp Ceel Garas in de provincie Galguduud.

U verklaarde dat u geboren bent op 12/10/1991 te Ceel Garas in de provincie Galguduud (verklaring DVZ dd. 4/6/2020 vraag 4, 5 en 10 en notities CGVS 1, p.7-8). U verklaarde verder dat u op de leeftijd van 3–4 jaar naar Hamar (Mogadishu) verhuisde voor studies. Een stad is beter dan een dorp en het is een grote stad waar je meer scholen kan vinden. Uw vader begon er in 2002 – 2003 een eigen winkel. Daarnaast heeft hij er ook een huis en een bouwgrond; een andere bouwgrond verkocht hij. Verder verklaarde u dat u tijdens de schoolvakanties terug naar Ceel Garas ging en u tot februari 2007 in Mogadishu woonde. Toen verhuisden jullie terug naar Ceel Garas, omdat er oorlog was te Mogadishu, en u bleef tot 27 juli 2019 in Ceel Garas (notities CGVS 1, p.9 en notities CGVS 2, p.9). Toen u gevraagd werd naar de aanwezigheid van Al Shabaab in uw dorp Ceel Garas, gaf u aan dat 2006 – 2007 de tijd van de Islamitische Rechtbanken was en daarna Al Shabaab kwam en Al Shabaab echt wel machtig was na 2007 (notities CGVS 2, p.8). Toen u daarop geconfronteerd werd met dit feit en u gevraagd werd waarom u in 2007 van Mogadishu naar Ceel Garas verhuisde, sprak u enkel over de situatie in Mogadishu. Toen de dossierbehandelaar u nogmaals naar de aanwezigheid op dat moment van Al Shabaab in Ceel Garas vroeg, bevestigde u dat Al Shabaab aanwezig was, maar ze toen nog niet zo machtig waren (notities CGVS 2, p.11). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat de veiligheidssituatie niet veel later keerde (en het veiliger werd in Mogadishu dan Ceel Garas), bleef u zijn opmerking ontwijken en herhaalde u dat toen jullie naar Ceel Garas verhuisden Al Shabaab nog niet zoveel macht had en de veiligheidssituatie in Mogadishu toen slecht was. Opmerkelijk genoeg gaf u aan dat ook uw broer A.D.F. – die sinds 2005 lid was van allerlei milities, waaronder de Islamitische Rechtbanken en later Al Shabaab – naar Ceel Garas verhuisde en hij u daar direct trachtte te overtuigen, maar desondanks bleven jullie gewoon in dit door Al Shabaab gecontroleerde gebied wonen (notities CGVS 2, p.12). Uw verklaring dat u van 20[0]7 tot 2019 in Ceel Garas gewoond zou hebben, roept dan ook heel wat vraagtekens op.

Er moet opgemerkt worden dat uit de notities van de persoonlijke onderhouden weliswaar blijkt dat u een zekere kennis heeft over het dorp Ceel Garas en de regio rond dit dorp. Echter, deze algemene kennis weegt niet op tegen de verschillende foutieve verklaringen die u aflegde toen de dossierbehandelaar u een aantal specifieke vragen stelde. Zo blijkt dat uw geografische kennis van de omgeving van uw dorp Ceel Garas niet in overeenstemming is met informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier).

U verklaarde dat u geboren bent op 12/10/1991 te Ceel Garas in de provincie Galguduud verklaring DVZ dd. 4/6/2020 vraag en notities CGVS 1, p.7-8). Toen u gevraagd werd in welk district Ceel Garas gelegen is, verklaarde u dat het momenteel gelegen is in het district Ceel Buur en het vroeger Dheer was. U gaf verder aan dat actueel Dhuusamareeb de hoofdstad is van de provincie Ceel Buur (notities CGVS 1, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het district Ceel Buur één van de vijf districten binnen de regio Galguduud is en de hoofdstad van het district Ceel Buur de gelijknamige stad Ceel Buur is (zie administratief dossier). Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat uw dorp Ceel Garas niet in het district (of de provincie) Ceel Buur gelegen is, maar wel in het district Dhuusamareeb in de Galguduud regio (zie administratief dossier). Verder is het opmerkelijk dat – toen u gevraagd werd de verschillende districten van Galguduud te noemen – u de plaatsen Guri'el, Gel'ad, Ceel Garas en Galhaareri noemde (notities CGVS 1, p.9), welke geen districten van Galguduud zijn, maar wel dorpen binnen deze provincie (zie administratief dossier). Wanneer u gevraagd werd om verschillende dorpen rond uw dorp te benoemen en deze ten opzichte van uw dorp te plaatsen gaf u nog meer opmerkelijke en foutieve antwoorden. Zo gaf u aan dat er door Ceel Garas maar één straat loopt en dit de weg is die van Ceel Buur naar Dhuusamareeb gaat (notities CGVS 1, p.9 en notities CGVS 2, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) blijkt echter dat Ceel Garas niet op de weg van Ceel Buur naar Dhuusamareeb ligt. Ceel Buur ligt namelijk op ongeveer 5 km van die weg, ter hoogte van het dorp Ceel Hele, een dorp dat zich wél op de weg tussen Ceel Buur en Dhuusamareeb bevindt. Vanuit Ceel Hele vertrekt een zijwegje dat haaks op de hoofdbaan staat en dat gaat richting Ceel Garas. In Ceel Garas splitst deze weg vervolgens in drie, waarvan één weg naar het dorp Faraax Daab gaat (een dorp waar u nog nooit van hoorde – zie verder). Later gaf u aan dat de dorpen Xiin Dheere, Xagarey en Garable aan dezelfde weg liggen die door Ceel Garas loopt (notities CGVS 1, p.9 en notities CGVS 2, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) blijkt echter dat enkel het dorp Xiin Dheere aan diezelfde weg ligt. De dorpen Xagarey en Garable daarentegen, liggen niet aan deze weg. Wanneer er vervolgens aan u gevraagd werd of u het dorp Faraax Daab kende, antwoordde u van niet (notities CGVS 2, p.15). Dit is opmerkelijk aangezien Faraax Daab ook aan diezelfde weg ligt die door Ceel Garas loopt en Faraax Daab dicht bij Ceel Garas ligt dan het door u genoemde dorp Xiin Dheere (zie administratief dossier). Wanneer de protection officer u nadien de namen van verschillende dorpen die in de buurt van uw dorp liggen opwierp, herkende u maar 2 van de 13 gegeven dorpen. Zo hoorde u nog nooit van Faraax Daab, vroeg u zich af of Galo een plaats of een persoon was en gaf u aan geen plaats met die naam te kennen, vroeg u zich ook bij Gorfo af of de naam van een persoon of een regio bedoeld werd, dacht u dat Faragoo een geweer was, hoorde u nog niet van Illix, hoorde u niet van Buuhood (tijdens het eerste onderhoud gaf u aan dat het een regio was in de Gulguduud provincie maar niet dicht bij u en in het tweede onderhoud gaf u aan dat u wel al van Buuhone hoorde, maar verder dan 'een plaats in Somalië kwam u niet), wist u niet wat Dadale was, kende u Cabdi Garod niet, vroeg u zich af of Lebi Duulo een dorp of een persoon is en gaf u aan geen dorp met die naam te kennen en ook de plaatsen Sina Dhaga, Dadle en Xingadud kende u niet (notities CGVS 1, p.12 en notities CGVS 2, p.15-,16). Voor iemand die verklaarde sinds februari 2007 tot hij naar Mogadishu vluchtte op 27 juli 2019 (en een tweetal weken later het land verliet) onafgebroken in Ceel Garas te hebben gewoond (notities CGVS 1, p.9) alsook vanaf 2009 tot juli 2019 in Ceel Garas als verkoper van levensmiddelen in de (grote) winkel van zijn vader tewerk gesteld was (notities CGVS 1, p.13) en dus in contact stond met klanten van zijn dorp alsook deze van de omringende dorpen, kan verwacht worden over beter geografische kennis te beschikken. Het is dan ook zeer bevreemdend dat u deze dorpen rond uw dorp niet kent en er zelfs nooit van hoorde. Zes van deze door u niet gekende dorpen liggen immers in een straal van 30 km van uw dorp Ceel Garas, waarvan één zoals reeds gesteld op dezelfde weg als deze van het dorp Ceel Garas. Dorpen zoals Galo (op 20 km van Ceel Garas), Faraax Daab (op 25 km van Ceel Garas en op dezelfde weg gelegen), Lebi Duulo (25 km van Ceel Garas), Sina Dhaga (op 30 km van Ceel Garas) Faragoo (op 30 km van Ceel Garas) en Illix (op 30 km van Ceel Garas). Verder verklaarde u dat uw eerste vrouw te Ceel Buur woont. Haar broer is een zakenman zoals u en hij heeft een winkel, net zoals u. Zijn winkel is in Ceel Buur, wat volgens u een grote stad is. U ging ook vaak naar Ceel Buur, waar uw familie woonde (notities CGVS 1, p.18-19). Bij de beschrijving van de weg van uw dorp Ceel Garas naar Ceel Buur vergat u echter verschillende dorpen te noemen en u haalde ook de volgorde van de dorpen die je onderweg tegenkomt door elkaar. “Je passeert eerst Wamoley dan Oodweyn dan Maalin – Nugul dan Ceel Qooxle” (notities CGVS 1, p.19). Deze beschrijving is niet correct en moet volgens landeninformatie (zie administratief

dossier) het volgende zijn: Ceel Garas – Ceel Hele – Ceel Buur (dorp) – Ceel Laheley – Maalin Nuqur – Oodeweyn – Ceel-Qooxle – Ceel Buur (stad). Bovenstaande beperkte en foutieve verklaringen zijn opmerkelijk, omdat u eerder verklaarde vaak naar Ceel Buur ging, daar uw eerste echtgenote van daar afkomstig is, uw schoonbroer er – net als u – een winkel heeft – en u er uw familie ging bezoeken (notities CGVS 1, p.18).

Naast deze ondermaatse geografische kennis, is de kennis inzake gebeurtenissen in uw dorp Ceel Garas eveneens op cruciale punten beperkt en foutief te noemen. Zo wist u correct dat Farah Ali Rage lang de lokale leider van Al Shabaab in Ceel Garas was en dat hij in datzelfde dorp is vermoord. Toen u naar details van de moord gevraagd werd, gaf u aan dat hij door gewapende jongeren uit Ceel Garas gedood werd en ze gesteund werden door de overheid. De reden van de moord was – volgens u – omdat ze boos waren nadat ze opgesloten geweest waren. De naam van de moordenaar wist u niet (notities CGVS 2, p.17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) blijkt evenwel dat Farah Ali Rage vermoord werd door een voormalige Somalische soldaat die zich onlangs bij de Al Shabaab aansloot. Verder moet ook opgemerkt worden dat, hoewel u verklaart dat uw broer A.D.F. een belangrijk lid is van Al Shabaab (notities CGVS 1, p.24 en notities CGVS 2, p.12) en dat hij verantwoordelijk is voor het innen van belastingen (zakat) in uw regio tussen Ceel Buur en Ceel Garas (notities CGVS 2, p.12), u nergens gewag maakt van het incident op 19 februari 2019. Wél vermeldde u dat uw leveranciers uit Mogadishu soms gestopt werden door Al Shabaab en dan taks (zakat) betaald moest worden (notities CGVS 1, p.14). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), werden op die dag, in Ceel Garas verschillende mensen door Al Shabaab ontvoerd en dit omwille van het niet respecteren van de door Al Shabaab opgelegde ‘nieuwe’ belastingregeling. Als inwoner van het dorp Ceel Garas en als broer van de door u verklaarde verantwoordelijke voor het innen van deze belastingen van Al Shabaab, kan minstens verwacht worden deze gebeurtenis spontaan op te brengen. Tijdens beide persoonlijke onderhouds (notities CGVS 1, p.11 en notities CGVS 2, p.16) werd aan u immers gevraagd of u zich incidenten betreffende het dorp Ceel Garas kon herinneren, dit om u de kans te geven uw recente leven in Ceel Garas te beschrijven. Dit ontbreken van deze kennis van deze recentelijke gebeurtenis tast de geloofwaardigheid van uw verklaarde recente herkomst uit het dorp Ceel Garas danig aan. Deze vaststelling alsook de vaststelling van uw ondermaatse geografische kennis doen dan ook sterk afbreuk aan uw bewering dat u recentelijk afkomstig bent uit het dorp Ceel Garas en dat u daar onafgebroken gewoond en gewerkt heeft van februari 2007 tot aan uw vertrek op 27 juli 2019. U werd geconfronteerd met de twijfels over uw verblijf in Ceel Garas. U bleef echter vasthouden aan uw verklaringen (notities CGVS 1, p.21).”

Verzoekers bewering dat hij de waarheid vertelde waarom hij Somalië is moeten ontvluchten kan niet worden bijgetreden, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij vanaf februari 2007 tot 27 juli 2019 in Ceel Garas, in het district Dhuusamareeb in de provincie Galgaduud in Somalië heeft verbleven. Hierdoor kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich volgens verzoekers verklaringen zouden hebben voorgedaan en hem ertoe gebracht zouden hebben zijn land van herkomst te verlaten.

De Raad merkt op dat de motivering in de bestreden beslissing inzake de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten een overtollige motivering betreffen, nu uit bovenstaande reeds blijkt dat aan verzoekers asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op het feit dat verzoeker zijn verblijf in Ceel Garas, waar de feiten volgens zijn verklaringen hebben plaatsgevonden, niet aannemelijk maakt.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoekers persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft overigens nooit eerder enig element in deze zin aangebracht.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In casu dient vastgesteld dat verzoeker enerzijds verklaarde dat hij vanaf zijn drie- of vierjarige leeftijd in Mogadishu heeft verbleven (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 9) en dat anderzijds in de bestreden beslissing terecht werd geoordeeld dat verzoeker zijn verhuis naar en verblijf in Ceel Garas vanaf februari 2007 tot 23 juli 2019 niet aannemelijk heeft gemaakt. Gezien verzoeker geen zicht poogt te bieden op zijn recente verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België, kan er worden aangenomen dat verzoeker zijn werkelijke banden met de stad Mogadishu tracht te verbergen. Verzoeker verklaarde bovendien nog dat hij vanaf 23 juli 2019 tot aan zijn vertrek uit Somalië op 27 juli 2019 in Mogadishu heeft verbleven (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 7), zodat er, samen genomen met de vaststelling dat verzoeker geen zicht biedt op andere gebieden waar hij in Somalië zou hebben verbleven, minstens kan worden aangenomen dat Mogadishu zijn regio van bestemming zal worden bij een eventuele terugkeer naar Somalië. Aldus beoordeelt de Raad verzoekers nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie in Mogadishu.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Ook het EHRM heeft in het arrest van 5 september 2013 in de zaak nr. 886/11 (*K.A.B. t. Zweden*) geoordeeld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu is verbeterd sinds 2011, dan wel het begin van 2012. Het Hof stelde op basis van de beschikbare landeninformatie vast dat de situatie op dat moment in Mogadishu niet van dien aard is dat een ieder die aanwezig is in de stad een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan die strijdig is met artikel 3 van het EVRM. Bovendien bevestigde het EHRM dit standpunt in zijn arrest van 10 september 2015 in zaak nr. 4601/14 (*R.H. t. Zweden*). In paragraaf 67 wordt overwogen dat de beschikbare bronnen niet laten zien dat de situatie in Mogadishu is verslechterd sinds september 2013. Verzoeker kan worden bijgetreden in zoverre hij aanvoert dat deze rechtspraak niet langer een beoordeling van de huidige situatie betreft. De Raad stelt echter vast dat ook de meest recente informatie de stelling van het EHRM ondersteunt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat de door verzoeker geciteerde informatie, in zoverre deze betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu is gebaseerd.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij een grotere kans heeft om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt omdat hij tot een minderheidsclan behoort, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker verklaarde te behoren tot de Hawiye (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7), hetgeen een meerderheidsclan betreft in Somalië. Hoe dan ook merkt de Raad op dat uit de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" blijkt dat clanaffiliatie niet beschermt tegen toevallig of willekeurig geweld, nog daargelaten het feit dat dit aspect van een relaas wordt beoordeeld in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij omwille van het behoren tot een bepaalde clan een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP